

dre Overtorsterdistrikt — de, som efter Udkastet ere betegnede som 1ste og 2det Overtorsterdistrikt — at man tager Noget fra det altsfor store nordre og lægger Noget til det søndre Distrikt, men at man saa, for ikke at paadrage Staten Udgifter i Henseende til de Overtorstere, som der ere ansatte, lader det ganske forblive ved hvad de hidtil have havt i Indtægter, og uden at man befofter at give dem Candidater til Hjælp, men at man derimod bevilger Regjeringen det Beløb, som nu anvendes til Overtorsterinspektionen for Petersgaards, de Falsterke, Frederiksværks og Frederiksgaves Skovdistrikter, som tilsammen beløbe sig til 1762 $\frac{1}{2}$ Rbd., at man bevilger Regjeringen dette til en konstitueret Overtorster, der da maatte forestaae et 3die Overtorsterdistrikt, der tillige skulde tillægges de Jagerspritske, Ddssherredse og Bornholmse Distrikter. En saadan konstitueret Overtorster vil man, efter hvad man derved har tænkt sig, passende kunde faae ved at tage en af de dygtigste Skovridere, og i Skovriders Sted konstituere en dygtig Forsticandidat; derved vilde den 3die Overtorsterpost blive afslagt i det Hele med en Indtægt, Brutto vel at mærke, af c. 2600 Rbd., hvilket under de nærværende Forhold vel ogsaa maatte ansees tilstrækkeligt. Den jydse Overtorster forbliver i Henseende til sine Vilkaar i samme Stilling, som nu. Der vil altsaa ikke blive ansat nogen virkelig Overtorster. Men man vil maaffee sig: „ja, men Overtorsterdistriktet er staabt, og Forstjellen er, om Overtorsteren end ikke allerede nu er virkelig udnævnt, dog ikke stor“; men den Indvending møder jeg dermed, at man vel kan stole paa, at, naar Regjeringen udtaler det, er det dens Mening at bringe Sagen under Overtorsteelse; men, selv om det for Enkelte ikke skulde være nok, møder jeg den desforuden med et andet Forslag, at det nemlig samtidigt med at denne Pengebevilling tilstaaes paa den Maade, som er antydet, tillige fastsættes, at det ved hver enkelt af de nærværende 3 bestalte Overtorsters Afgang skal tages under Overtorsteelse og bringes til endelig Afgjørelse, hvilke Forandringer i Overtorsterinstitutionen, der maatte ansees tilraadelige. Jeg antager saaledes, at Legislaturen vil være tilstrækkelig sikret for, at dette Spørgsmaal bringes senere

til Afgjørelse, naar dette kan skee uden Udgifter for Statskassen, og jeg troer, at Sagen til den Tid vel vil kunne holdes aaben; man kan da vedvarende holde det Forslag for Die, som Udvalgets Majoritet har gjort. Forsaavidt vil Sagen for Diebliffet stille sig ganske overeensstemmende med Udvalgets ærede Ordførers Anskuelse, som jo heller ikke han har meent, at man skulde affædigede nærværende Overtorstere, men i Overtorsterperioden behjælpe sig med dem, undtagen forsaavidt de ikke skulde være stikkede eller villige til at gaae ind paa den nye Tingenes Orden; men det er forsaavidt afvigende fra hans Anskuelse, som det var hans Mening, saavidt jeg har forstaaet ham rigtigt, at man allerede nu i Lovten skulde udtale sig om, hvorhen man i Fremtiden vilde bringe det, hvorimod den Middelvei, jeg har tilladt mig at antyde, gaaer ud paa, at man i Lovten skulde holde det Spørgsmaal aabent, og kun sikke sig den endelige Afgjørelse af Spørgsmaalet om Overtorsterinstitutionen, der da senere vilde komme for, naar Planen her er gennemført, og man har et saadant Overtorster over Sagen, at man med større Sikkerhed end nu kan tage Bestemmelse derom. Angaaende dette Punkt vilde jeg, som sagt, ønske at Regjeringen kunde have en Conference med det ærede Udvalg; jeg troer da, at man vilde med Hensyn til Gageforholdene o. s. v. let kunne forene sig saaledes, at der kunde foreligge et bestemt Forslag for Thinget til Sagens anden Behandling. Det vilde da være et Forslag, som i det Mindste af Udvalgets Majoritet og af Regjeringen blev anbefalet som det bedste for Tiden at blive staaende ved, og ved hvilket dog hver især kunde beholde sin nærværende individuelle Anskuelse om, hvad Fremtiden burde føre med sig. Jeg for mit personlige Vedkommende skal ikke saameget mindre udtale nogen bestemt Anskuelse om i Fremtiden Udvalgets Majoritets Forslag eller Udkastets Opsættelse af Overtorsterinstitutionen maatte være den rigtige, som Meningerne blandt de Mand, med hvem jeg har kunnet raadføre mig i denne Sag, derom ere meget deelte.

Jeg gaaer dernæst over til det andet Hovedpunkt i Komiteebetænkningen nemlig det, som